Fragmentarium

paulo ante commemoraui. quia prop
terea nondũ erat ſp̃s illo utiq; nouo.
modo poſt reſurrectionẽ credentib;
datus. quia ih̃s nondũ erat glorificat̃.
Jd.ẽ. nondũ fuerat mortalitas inmor
talitate ueſtita et ineternã uirtutem
temporalis infirmitas commutata.
Poteſt de iſta clarificatione dictum
uideri. nunc clarificatus ẽ filius ho
minis. Ut quod ait nunc non ad immi
nente paſſionẽ. ſet ad uicinã reſurrec
tionem ꝑtinere credatur. tanquam
fuerit factũ. quod erat tam proxime
futurum. FR. IIII. SẼR S LEONIS PP.

SERMONẼ DILẼMI
gl̃oſi dñi nr̃i ih̃u xp̃i paſ
ſione promiſſum ita ex
pectationi ur̃e intellego
.ẽẽ. reddendũ. ut officiũ
diſſerendi et feſto paſchat̃
ſeruiat et aurib; impii erroris occur
rat. Qui enĩ dĩ filiũ uerã nr̃e carnis
negant ſuſcepiſſe naturã. inimici ſunt
fidei xp̃iane. et euangl̃icam predica
tionem nimiſ impudenter impugnant.
ut ſcd̃m ipſos crux xp̃i aut ſimulatio
fuerit fantaſmatis. aut ſupplicium
deitatis quod a cordib; piorũ longe ẽ.
repellendum. quia catholica integri
taſ nec maculam ꝑfidie nec rugã poteſt
habere mendacii. que unũ xp̃m ſic dm̃
ſic hominẽ confitetur. ut nec falſum
hominẽ nec dm̃ dicat fuiſſe paſſibilẽ.
Quã uiſ ergo ab illo initio quo in utõ
uirginis uerbũ caro factũ ẽ nichil um
quam inter diuinã humanãq; ſubſtan
tiam diuiſionis extiterit. et ꝑ om̃ia
incrementa corporea unius perſone
fuerint totius tẽporis actiones. Ea
ipſa tamen que inſeparabiliter facta
ſunt nulla ꝑmixtione confundimus.
ſed quod cuius nature ſit ex operum
qualitate ſentimus. Nec diuina enim
humanis preiudicant. nec humanã
diuinis. cũ ita in ipſum utraq; concur
rant ut in eis nec proprietas aſſumat̃
nec ꝑſona geminetur. Tranſcurſis igit̃
hiſque habeat paſſione dñi preceſſerẽ.
quid documentorũ habeat ſacramẽtũ
paſchale tractemus. Nã exardeſcente
ad effectus ſuiſ ſceleris ſeuitia iudeorũ.
Cũ dſ̃ eẽt in xp̃o mundũ reconcilians
ſibi nullã uiſ tẽplo corporis eius niſi
ꝑmitteret potuiſſet inferri. Siquidẽ
terribilis illa militũ cohorſ et a prin
cipib; ac phariſeis miſſa cũ gladiis et
fuſtib; multitudo ita una dñi uoce
ꝑculſa ſit ut cũ turbe dixiſſent ih̃m
ſequererent nazarenũ. reſpondiſſetq;
ego ſum. nemo eorũ ſubſiſterent ſed
om̃s ſimul amiſſo menbrorũ officio
retrorſum acti eliſiq; corruerunt. Jn
quo utiq; diuine erat poteſtatis indi
cium que impiorũ conatus. non armis
contrariis neq; ullus creature potenti
auxilio ſed ſola uerbi uirtute proſter
neret. Quia uero ſaluando humano
generi alterius operis ratio congruebat
nec poſſit ſanguis xp̃i pretiũ credentiũ
fieri ſi redẽptor ſe non ſiniret cõphendi
admiſit ad ſe impiaſ manus. et cohibi
ta ẽ potentia deitatis ut ꝑueniretur
ad gl̃am paſſionis. Cuius utiq; inanes
fuiſſe ſpecies. et nulli profutura imago
tollerantie niſi uera diuinitas ueris
ſe humane carnis ſenſib; induiſſet. Ut
unuſ dei atq; hominis filius aliunde
intemerabilia aliunde paſſibilis. mor
tale nr̃m ꝑ ſuã mortalitatẽ renouaret.
Et idõ meſtitudine. et idõ formidine
non carebat. ut adiciendas huiuſmodi
ꝑturbationes non ſolũ ſacramento nos
ſuſceptiones. ſed etiã exẽplo formidinis
roboraret. Nã iniuſta uideretur eius
ad patientiã cogitatio. cui nulla. eẽt.
in nr̃a infirmitate cõmunio. Ueras autẽ
dñi paſſiones eſayaſ ꝓpheta ipſius uoce
pronuntians dicens. Dorſũ meũ dedi
in flagella. et maxillaſ meas in palmas.
Uultũ autẽ meũ non auerti a confuſi
one ſputorũ. Quod itaq; uerbi caro pa
tiebatur. non uerbi erat paſſa ſed car
niſ. Cuius iniurie atq; ſupplicia et iam
ad impaſſibilẽ redundabat ut merito
ei dicantur inlata que in ipſiuſ ſunt
corpus admiſſa. dicente apl̃o. Si enĩ
cognouiſſent. nũquã dn̄m maieſtatis
crucifixiſſent. Obcecati enĩ iudei ma
litia in quod ꝓrũpiſſent facinus neſci
ebant. Unde miſericorſ ih̃s qui etiã

License: public_domain – Cambridge, MA, Harvard University, Houghton Library, MS Typ 291, f. 2r – Homiliary (https://fragmentarium.ms/view/page/F-hxrw/8644/65865)